

1

2020.39.hét

hétfő: 1-10

1 Az önmagában végtelenül tökéletes és boldog Isten tisztán jóságából elhatározott terve szerint, szabad akaratból megteremtette az embert, hogy boldog életének részesévé tegye. Ezért Isten mindig és mindenütt közel van az emberhez. Hívja őt és segíti, hogy keresse, megismerje és minden erejével szeresse Őt. A bűn által szétszórt embereket mind összehívja családjának egységébe, mely az Egyház. Ennek megvalósítására küldte Fiát mint Megváltót és Üdvözítőt, amikor betelt az idő. Isten Őbenne és Ő általa hívja az embereket, hogy a Szentlélekben fogadott fiaivá és így az Ő boldog életének örököséivé váljanak.

2 Hogy e meghívás az egész földkerekségen fölhangozzék, Krisztus elküldte az apostolokat, akiket kiválasztott, és megbízta őket, hogy hirdessék az Evangéliumot: "Menjetek, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, és tanítsátok meg őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig." (Mt 28,19--20.) Ők pedig e küldetés erejével "elmentek és mindenütt hirdették az evangéliumot. Az Úr velük volt munkájukban, és tanításukat csodákkal kísérte és igazolta" (Mk 16,20).

3 Azok, akik Isten segítségével elfogadták Krisztus e meghívását és szabadon válaszoltak rá, maguk is indítást kaptak Krisztus szeretetéből arra, hogy az Örömhírt az egész világon hirdessék. E kincset, melyet az Apostoloktól kaptak, utódaik hűségesen megőrizték. Az összes Krisztus-hívő arra hivatott, hogy ezt a kincset nemzedékről nemzedékre továbbadja azáltal, hogy a hitet hirdeti, testvéri közösségben belőle él, s a liturgiában és az imádságban ünnepli. [\[6\]](#)

II. A hit továbbadásáról -- a katekézisiről

4 Nagyon korán katekézisnek nevezték az Egyház azon fáradozásait, hogy tanítványokat gyűjtsön maga köré, hogy az embereket segítse hinni, hogy Jézus az Isten Fia, s e hit által életük legyen az Ő nevében; hogy nevelje és erre az életre oktassa őket és így épüljön föl Krisztus teste. [\[7\]](#)

5 "Általános értelemben a katekézis a gyermekek, fiatalok és felnőttek hitre nevelésének azon formája, mely leginkább a keresztény tanítás rendszeres átadásában történik, s célja a hívők bevezetése a keresztény élet egészébe." [\[8\]](#)

6 Anélkül, hogy összekeveredne velük, a katekézis szorosan kapcsolódik az Egyház lelkipásztori feladatának több kateketikai jellegű, a katekézisre fölkészítő, vagy belőle következő elemével. Ilyenek az Evangélium első hirdetése, azaz a hitet ébresztő missziós prédikáció; a hit megalapozásának keresése; a keresztény élet megtapasztalása; a szentségek kiszolgáltatása; beépülés az egyházi közösségbe; az apostoli és missziós tanúságtétel. [\[9\]](#)

7 "Nyilvánvaló, hogy a katekézis az Egyház egész életével szoros összefüggésben van. A legnagyobb mértékben ugyanis ettől függ az Egyháznak nemcsak tér- és számbeli, s hanem sokkal inkább belső növekedése és Isten tervének való megfelelése is." [\[10\]](#)

8 Az Egyház megújulási periódusai a katekézisnek is virágkorai. Így az egyházatyák nagy korszakában szent püspökök lelkipásztori szolgálatuk jelentős részét a katekézisnek áldozták. Ez a kor Jeruzsálemi Szent Cirill, Aranyszájú Szent János, Szent Ambrus, Szent Ágoston és más atyák kora, akiknek kateketikai művei példaként állnak előttünk.

9 A hitoktatói szolgálat mindig új erőt merített a zsinatokból. Ebből a szempontból ki kell emelnünk a Trienti Zsinatot: konstitúcióiban és határozataiban jelentős helyet adott a katekézisnek; belőle fakadt a Római Katekizmus, melyet Trienti Katekizmusnak is nevezünk, és amely a keresztény tanítás rövid összefoglalásának elsőrangú műve; a zsinat figyelemre méltón elindította az Egyházban a katekézist; és több Katekizmus -- szent püspökök és teológusok, például Canisius Szent Péter, Borromei Szent Károly, Mongrovejói Szent Turibiusz vagy Bellarmin Szent Róbert műveinek -- kiadására is ösztönzött.

10 Ezért nem kell azon csodálkoznunk, hogy a II. Vatikáni Zsinat után -- melyet VI. Pál pápa korunk nagy Katekizmusának tekintett -- az Egyház katekézise ismét magára vonta a figyelmet. Erről tanúskodik az Általános kateketikai direktórium (1971), az evangelizációról (1974) és a katekézisiről (1977) tárgyaló Püspöki Szinodusok, és a nekik megfelelő apostoli buzdítások: az Evangélii nuntiandi (1975) és a Catechesi tradendae (1979). A rendkívüli Püspöki Szinodus 1985-ben kérte: "nagy egyetértéssel óhajtjuk az egész katolikus hit- és erkölcsstan Katekizmusának, azaz kompendiumának elkészítését". [\[11\]](#) II. János Pál pápa a Püspöki Szinodus ezen óhajához csatlakozott, ugyanis elismerte: "e kívánság teljesen megfelelt az egyetemes Egyház és a részegyházak valós szükségletének." [\[12\]](#) És mindent megtett azért, hogy a Szinodusi Atyák e kívánsága teljesüljön.